

--	--

Sygn. akt VI U 102 /23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2023 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

w związku z odwołaniem M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 5 grudnia 2022r. znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 102/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 grudnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie art. 4 stawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej odmówił M. Z. prawa do renty socjalnej, albowiem zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 25 listopada 2022r. nie jest on całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony M. Z. opisując schorzenia na które cierpi (padaczkę, problemy z koncentracją oraz z wykonywaniem najprostszycz czynności) i wskazując, w jaki sposób przekładają się one na różne sfery życia, które wskutek choroby uległy znacznemu ograniczeniu (wcześniej był osobą sprawną, czynnym sportowcem, również rekrutacja do Szkoły Głównej Pożarniczej nie sprawiła mu problemu ani pod względem sprawnościowym manualnym ani psychomotorycznym).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową dokumentację.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Ubezpieczony M. Z. ma obecnie(...)lat . Po usunięciu ze Szkoły (...) podjął pracę, ale nie została z nim przedłużona umowa.

Rozpoznaje się u niego obecnie padaczkę z napadami uogólnionymi dobrze kontrolowanymi lekami. Stan jego zdrowia nie upośledza sprawności organizmu w stopniu , który powodowałby całkowitą niezdolność do pracy (ubezpieczony pozostaje zdolny do pracy z przeciwwskazaniami do prac na wysokości, przy obsłudze maszyn niebezpiecznych , w służbie ruchu).

/ dowód : opinia biegłych specjalisty medycyny pracy i neurologa - k.21 – 22 i 41 akt sprawy /

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach sprawy oraz w głównej mierze na podstawie opinii biegłych sądowych. Sąd podzielił w całości wnioski opinii biegłych. Opinia jest wyczerpująca, logiczna i zgodna z zakresami fachowej wiedzy medycznej, w związku z czym nie ma podstaw do jej podważenia. Biegli sądowi (specjalista medycyny pracy i neurolog) są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin nauki , które odpowiadają schorzeniom wnioskodawcy. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu właściwych badań.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Na wstępie trzeba zauważyć, że renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), świadczenie to przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki lub nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W ustępie 2 wskazano, że osobie, która spełniła warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosując odpowiednio (w myśl art. 5 i 15) m.in. art. 12-14 tej ustawy. Zgodnie więc z art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3). Zgodnie natomiast z treścią art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji (pkt 1); możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (pkt 2).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Występujące u niego schorzenie w postaci padaczki upośledza sprawność jego organizmu, ale nie w stopniu, który powodowałby taki stopień niezdolności do pracy. Przeciwwskazana jest praca na wysokości, przy obsłudze maszyn niebezpiecznych , w służbie ruchu . Biegli opisali stan zdrowia ubezpieczonego wskazując, że rozpoznawane u niego schorzenie jest w miarę dobrze kontrolowane za pomocą stosowanego leczenia farmakologicznego – napady występują przeciętnie 3 razy w roku. Eksponowane przez ubezpieczonego zaburzenia pamięci i koncentracji mogą wynikać z działania ubocznego zażywane leku oraz w przebiegu samego schorzenia, jednak nie powodują znacznego upośledzenia sprawności psychofizycznej ustroju. Bardzo prawdopodobne , iż w miarę upływu czasu dolegliwości te będą ulegały zmniejszeniu. Należy zauważyć , iż w sprawie wypowiedziało się łącznie 6 lekarzy (lekarz orzecznik, komisja lekarska ZUS składająca się z 3 lekarzy i zespół biegłych sądowych) dochodząc do tożsamyh konkluzji co

